

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 19. Concordia soluta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII alteram Episcopus Bizyensis illico sibi ac
 A. C. 656. cepit.

§. XIX.

Concordia soluta.

- #. 24. Die octavo mensis sequentis Sept. In-
 dictione decima quinta ineunte, eo-
 dem anno 656. Paulus Consul Bizyam
 venit, afferens mandatum Imperatoris
 ad S. Maximum directum, quo ad Mo-
 nasterium S. Theodori Regiensis prope
 Constantinopolim deferri jubebatur, at-
 que Paulus abrupta omni mora cum vi-
 ro Sancto viam relegit. Quamvis vero
 Cæsareo mandato cautum esset, ut S. Ma-
 ximo in itinere conveniens honor exhiberetur, & cura omnis adhiberetur, tum
 ob senectutis reverentiam & corporis infirmitatem, tum quod olim maxima fuis-
 set viri hujus in Aula Cæsarea Dignitas, nihilominus ubi Regium pervenit, pecu-
 nias valde modicas, quas elemosynæ nomine acceperat, vestes & reliqua de
 paupere supellectile ei abripuerunt. De-
 cimo tertio Septembris in Vigilia Exalta-
 tionis S. Crucis, Epiphanius & Troilus
 Patricii cum Episcopo Theodosio, mul-
 tis aliis comitantibus ad Monasterium de-
 lati, conscenso in Ecclesia suggestu, post
 solemnia humanitatis verba federunt,
 & S. Maximum quoque in proxima sella
 acquiescere jusserunt. Tum Troilus
 Patri-

#. 25.

Patricius profatus inquit. *Huc nos mi-* Sæculum VII
A. C. 656.
fit Imperator, ut tibi ejus Mandata expo-
neremus. Sed inprimis edic nobis, an
imperata facturus sis. S. Maximus di-
xit: Domine! fac ut sciam Cæsareæ Ma-
jestatis Mandata, tum respondebo. Cum
vero instarent, & oculis verbisque satis
significarent, quod hac cunctatione of-
fenderentur, dixit: Profiteor coram Deo
& Angelis ejus! quæcunque mihi præce-
perit Imperator pertinentia ad causas bu-
jus Mundi, & res unacum ipso brevi pe-
rituras, lubenti animo exequar. Hoc
audito Troilus surgens dixit: Orate pro
me. Abeo; nihil agitis cum isto viro.
Exoritur strepitus & magnus tumultus;
at Theodosius Episcopus dixit: Aperite
ei Imperatoris Responsum, & audite, quid
reponat; ita enim abire, priusquam, quid
velis, explicaveris, & respondentem au-
dieris, a sana ratione alienum est. Epi-
phanus Patricius dixit: Hæc sunt, quæ
tibi significari Imperator jussit; quia
totus Occidens, & illi omnes, qui in O-
riente seduæti fuere, oculos in te conji-
ciunt, cupio, ut nobiscum secundum Do-
ctrinam Typi communices, si consentis,
ibimus nos ipsi Calcem, salutem tibi di-
cturi, manus jungemus, in magnam Ec-
clesiam te deducemus. Tecum Corpus &
Sanguinem Jesu Christi accipiemus, &
te Patrem nostrum venerabimur. Certo
Q 2 enim

*Sæculum VII enim scimus, omnes, qui se ab Ecclesia
A. C. 656. Constantinopolitana separarunt, si tu com-
municaveris, esse redituros.*

S. Maximi
Acta.

Tum S. Maximus ad Theodosium Episcopum conversus, perfususque lacrymis dixit: *Domine! omnes extremum Judicii diem expectamus. Tu scis, quid sancta Evangelia, sanctam Crucem, Imaginem Domini Nostri & sanctæ Matris ejus tangentes mihi promiseritis.* Episcopus demisso vultu & voce perturbata dixit: *Quid ego possum, si Imperatori alia opinio sedeat?* S. Maximus: *Quare ergo Sacra Evangelia manu tetigistis, tu, & omnes qui tecum aderant, si potestas vobis non erat faciendi, quæ promittebatis? Porro nihil certius, quam me nunquam adduci posse, ut faciam, quod petitis, etiamsi omnes Cælestes Potestates id mihi persuadere adniterentur; quomodo enim rationem reddere possem, non dicam Deo, sed conscientiæ meæ, si Fidem abjurarem ad captandam hominum laudem, qua in orbe terrarum nihil magis inane & vanum reperitur? Ad hæc verba furore accensi e sedibus suis exsilire, Virum Sanctum raptare, barbam evellere, pugnos impingere, sputis a calce usque ad verticem fœdare, ita ut fœtor, quam conspurcætæ vestes emittebant, tolerari non posset, donec sedulo lavatæ fuissent.*

Confur-

Confurgens etiam Episcopus, dixit: Sæculum VII
Non decuit causam istam ita tractari. A. C. 656.
Audienda erat viri responsio, & ad Im-
peratorem deferenda. Non hic est modus
transigendi res Ecclesiasticas. Hæc lo-
quens vix satis frementes cohibuit, com-
pulitque, ut iterum considerent. At non
deserunt, Abbatem verbis contumelio-
sis insectari, & incredibili rabie omnibus
diris devovere. Dicebat Epiphanius,
furore ardens, Edic! miserrime Sene-
cio! an nos, & Civitatem Constantino-
politana, & Imperatorem Hæreticos
esse existimas? Christiani & Orthodoxi
sumus, te longe meliores. Confitemur,
Dominum Nostrum habere unam Volun-
tatem Divinam & unam Humanam. Et
omnem Naturam, intellectu præditam, ha-
bere Voluntatem & Operationem. De-
nique duas Voluntates & duas Operatio-
nes non negamus.

S. Maximus respondit: *Si creditis,*
quod credit Ecclesia, quare me vultis adi-
gere ad recipiendum Typum, qui ad hanc
Fidem destruendam tendit? Epiphanius
dixit: Editus est Typus, ut daretur ali-
quid simplicitati populi, quem subtilibus
quæstionibus turbari non expedit. Imo,
inquit S. Maximus, omnis conditionis ho-
mines melius exemplo nostro firmantur,
si Fidem exacte consiteamur. Deinde
Troilus: In corde tuo crede, quod vis;

Q 3 nihil

Sæculum VII *nihil obstat.* S. Maximus: *Noluit Deus,*
 A. C. 656. *ut omnia ad Salutem necessaria in cordi-*

bus nostris inclusa laterent, sed dixit:
 Matt. 10. 32. *Qui confitebitur me coram hominibus, con-*
fitetur & ego eum coram Patre meo.

Rom. 10. 10. *Et Apostolus: Corde creditur ad Justi-*
tiam, ore autem confessio fit ad Salutem.

n. 29. Tum Epiphanius vocis sono acutissimo
 quæsit: *An & tu subscripsisti Libello?*
 (nempe Concilii Romani Decreto) S. Ma-
 ximus: *Ita est. Subscripsi.* Epiphanius:
Quo pacto autem ausus es anathematizare
viros, Fidem totius Ecclesiæ tenentes?
nihil certius futurum, si meum suffra-
gium valeat; in plateas Civitatis cir-
cumduceris, medio in foro columnæ alliga-
beris, convocabuntur Circulatores, Mi-
mæ & cunctis notissimæ Meretriculæ cum
face plebis, quæ tibi colaphos incutiant,
& in faciem expuant. In hæc omnia
consentio, respondit S. Maximus, si ve-
rum sit, quod nos anathematizaverimus
homines, duas Voluntates & duas Opera-
tiones confitentes. Lege Acta, Domine!
& Decretum, & si inveneris, quod ibi
contineri dicis, fac, quod placebit. Di-
xerunt: Si homini isti amplius aures da-
mus, sitis & fames ferenda erit. Eamus
pransum; postea in Palatium nos confe-
remus, relaturi, quod audivimus. Homo
iste se ipsum Satanæ addixit. His ex-
eunt; at prius ad S. Maximum dixerant:
Duos

Duos quoque Discipulos tuos accersemus, ^{Sæculum VII}
 examinabimus, & quid ipsis faciendum, A. C. 656.
 videbimus. Id vero scias, Domine Ab-
 ba! si a bello cum Infidelibus respirare li-
 cuerit, per Sanctam Trinitatem, te &
 Papam, qui sibi multa arrogat, omnes ce-
 teros in illa Regione garrulos, cunctos a-
 lios Discipulos tuos nullo discrimine ha-
 bebimus; singuli pro gravitate reatus,
 sicut Martinus vester, pœnas dabit.

§. XX.

S. Maximus secundo exul.

Altero die decimo quarto Sept. in Festo
 Crucis exaltatæ, Theodosius Consul
 mane ad S. Maximum venit, & postquam
 eum omnibus rebus, quas habebat, spo-
 liasset, nomine Imperatoris dixit: *Quia*
oblatus tibi honores respuisti, iis priva-
beris. Ito in locum, quo te ipsum cum
duobus sociis tuis dignum iudicasti. His
 dictis Theodosius Consul S. Maximum
 tradit militibus, qui captivum Selym-
 briam deduxerunt. Ibi biduo morati
 sunt, donec unus militum perrexisset ad
 castra & ad irritandos contra S. Maximum
 commilitonum animos dixisset: *Ecce Mo-*
nachus in Matrem Dei blasphemus veniet.
 Miles hic, reversus Selymbriam, San-
 ctum Virum deduxit ad exercitum; at
 Præfectus, vir Deum timens, Cohortium
 Duces, Vexilliferos, Presbyteros & Dia-

n. 30.

Q 4

conos